

TƯ TƯỞNG HỒ CHÍ MINH VỀ NÂNG CAO Ý THỨC TRÁCH NHIỆM CỦA CÔNG CHỨC, VIÊN CHỨC

Nguyễn Trường Cảnh¹, Nguyễn Thị Kim Hoa²

¹ Trường Đại học Sư phạm Kỹ thuật Hưng Yên

² Trường Chính trị tỉnh Hải Dương

Ngày tòa soạn nhận được bài báo: 05/04/2017

Ngày phân biên đánh giá và sửa chữa: 25/05/2017

Ngày bài báo được duyệt đăng: 02/06/2017

Tóm tắt:

Ngay từ đầu năm 1947, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã chỉ rõ Chính phủ Việt Nam dân chủ cộng hòa “Là đây tớ chung của dân, từ Chủ tịch toàn quốc đến làng. Dân là chủ thì Chính phủ phải là đây tớ. Làm việc ngày nay không phải để thăng quan, phát tài. Nếu Chính phủ làm hại dân thì dân có quyền đuổi Chính phủ” [2, tr.74-75]. Điều này nghĩa là khi cơ quan nhà nước không đáp ứng nguyện vọng, lợi ích của nhân dân thì nhân dân có quyền bãi miễn. Với cương vị là người đứng đầu Đảng và Nhà nước, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã tự xác định vai trò, trách nhiệm của mình trong hệ thống quyền lực. Đó là nhận sự ủy thác của quốc dân, đồng bào, quyết tâm hoàn thành trách nhiệm được Tổ quốc và nhân dân giao phó “giống như người lính vâng mệnh lệnh quân dân ra trước mặt trận” nhằm làm cho nước ta được hoàn toàn độc lập, dân ta được hoàn toàn tự do, xây dựng một nước Việt Nam, hòa bình, thống nhất, độc lập, dân tộc, dân chủ và giàu mạnh.

Từ khóa: Trách nhiệm, công chức, viên chức.

1. Đặt vấn đề

Cách mạng tháng Tám thành công đem lại quyền độc lập, tự do cho dân tộc Việt Nam. Từ đây, nhân dân có quyền làm chủ vận mệnh đất nước, vận mệnh của mình. Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định, trong chế độ ta “các cơ quan của Chính phủ từ toàn quốc đến các làng, đều là công bộc của dân, nghĩa là để gánh vác việc chung cho dân, chứ không phải để đè đầu dân như trong thời kỳ dưới quyền thống trị của Pháp, Nhật” [1, tr.64-65], vì thế Chính quyền từ xã đến Chính phủ trung ương do dân cử ra. Đoàn thể từ Trung ương đến xã do dân tổ chức nên. Nhà nước là nhà nước của dân, do dân và vì dân chứ không phải của một số ít người. Do đó, “Các công việc của Chính phủ làm phải nhằm vào một mục đích duy nhất là mưu tự do hạnh phúc cho mọi người. Cho nên, Chính phủ nhân dân bao giờ cũng phải đặt quyền lợi dân lên trên hết thảy. Việc gì có lợi cho dân thì làm. Việc gì có hại cho dân thì phải tránh” [1, tr.21]. Hồ Chí Minh luôn yêu cầu tất cả các cơ quan nhà nước phải dựa vào dân, liên hệ chặt chẽ với dân, lắng nghe ý kiến và chịu sự kiểm soát của nhân dân.

2. Nội dung

2.1. Công chức, viên chức phải có ý thức trách nhiệm với Tổ quốc với nhân dân

Chủ tịch Hồ Chí Minh luôn cho rằng, người cán bộ có đạo đức cách mạng là người luôn biết đặt lợi ích của Đảng, của Tổ quốc, của nhân dân lên trên hết, đặc biệt phải “chí công vô tư”, phải “lo

trước thiên hạ, vui sau thiên hạ”. Vì lẽ đó, những phẩm chất đạo đức vì nước, vì dân trong tư tưởng Hồ Chí Minh thể hiện tập trung và rõ nhất ở thái độ và cách giải quyết bằng hành động của cán bộ, đảng viên về mối quan hệ với Đảng, với Tổ quốc, với sự nghiệp cách mạng và với nhân dân. Đây là yêu cầu cao nhất về phẩm chất đạo đức của cán bộ, đảng viên. Trong quan hệ với Đảng, với Tổ quốc, với nhân dân, lòng trung thành, tinh thần hy sinh vì lợi ích của Đảng, của nhân dân, của tổ quốc được Chủ tịch Hồ Chí Minh coi là phẩm chất đạo đức - chính trị hàng đầu, cơ bản nhất, là tính đảng của cán bộ, đảng viên. Người nói: “Mỗi người trong Đảng phải hiểu rằng: lợi ích của cá nhân nhất định phải phục tùng lợi ích của Đảng... phải đặt lợi ích của Đảng lên trên hết, lên trước hết. Vì lợi ích của Đảng tức là lợi ích của dân tộc, của Tổ quốc” [2, tr.290]. Lòng trung thành, đức hy sinh vì lợi ích của Đảng, của dân tộc là nhân tố định hướng cơ bản, chủ đạo để người cán bộ tận tâm, tận lực, tận tình, sẵn sàng, vui vẻ hy sinh vì lợi ích của Tổ quốc, của nhân dân. Nếu không có lòng trung thành, tinh thần hy sinh vì lợi ích nhân dân, người cán bộ rất dễ dao động, ngã nghiêng trước mọi cám dỗ, không dám vượt qua khó khăn, thử thách để hoàn thành nhiệm vụ. Nếu trong Đảng không có những cán bộ, đảng viên tận tụy, biết hy sinh vì lợi ích của nhân dân thì tổ chức của Đảng sẽ trở thành một tổ chức ô hợp và là phường hội của những kẻ cơ hội. Vì lẽ đó, Chủ tịch Hồ Chí Minh thường nhắc nhở cán bộ, đảng viên phải có trách nhiệm với Tổ quốc, với nhân dân,

Người khẳng định: “Trong bầu trời không gì quý bằng nhân dân. Trong thế giới không gì mạnh bằng lực lượng đoàn kết của nhân dân” [6, tr.453] và: “Để mười lần không dân cũng chịu. Khó trăm lần dân liệu cũng xong” [8, tr.280]. Nhân dân là người nuôi dưỡng chế độ mới, người cung cấp nhân lực, vật lực, trí lực cho Nhà nước tồn tại và phát triển. So với nhân dân thì số lượng cán bộ, đảng viên là tối thiểu, trong số hàng trăm người dân mới có một đảng viên. Do đó, nếu không có dân giúp sức thì không làm nổi việc gì. Cán bộ, đảng viên muốn dựa vào dân, lấy dân làm gốc, muốn hoàn thành nhiệm vụ vẻ vang của mình thì phải nêu cao tinh thần trách nhiệm vì nước, vì dân.

Cán bộ, đảng viên phải nâng cao ý thức trách nhiệm của bản thân đặc biệt là trách nhiệm với dân, với nước còn bắt nguồn từ mục đích, bản chất của Đảng. Với tư cách là một Đảng cầm quyền, Đảng mang bản chất của giai cấp công nhân, đại diện cho lợi ích của nhân dân lao động và của cả dân tộc. Đảng tập hợp, quy tụ những người kiên quyết nhất, hăng hái nhất, trong sạch nhất, tận tâm, tận lực tự nguyện phụng sự Tổ quốc và nhân dân. Đó là những con người: “Giàu sang không thể quyến rũ. Nghèo khó không thể chuyển lay. Uy lực không thể khuất phục” [3, tr.50].

Đảng cầm quyền lãnh đạo đất nước với mục tiêu độc lập dân tộc, dân chủ và chủ nghĩa xã hội. Đó là mục tiêu vì nước, vì dân, vì sự nghiệp phát triển chung của nhân loại hướng tới những gì tốt đẹp nhất cho con người. Vì thế, đứng trong hàng ngũ của Đảng, các cán bộ, đảng viên phải tình nguyện hy sinh mình vì nhân dân, vì mục tiêu cao cả đó. Thế nên, hơn ai hết mỗi cán bộ, đảng viên đều cần thiết xác định rõ trách nhiệm của mình vì nước, vì dân.

2.2. Ý thức trách nhiệm của công chức, viên chức phải được thể hiện trong mối quan hệ với nhiệm vụ và công việc được giao

Tất cả mọi người, ở mọi địa vị, vị trí công tác, trong mọi hoàn cảnh đều phải nêu cao tinh thần trách nhiệm. Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định nghề nào cũng vinh quang và việc gì cũng phải cố gắng, chuyên tâm, không chủ quan, đại khái. Trong các bài nói, bài viết của mình, Người nêu rất cụ thể về trách nhiệm của mỗi ngành, mỗi cấp, mỗi nghề. Cụ thể:

Đối với cán bộ quân sự, thì luôn luôn học hỏi chính trị và kỹ thuật, chiến thuật. Luôn luôn sẵn sàng đến tinh thần và vật chất của đội viên. Đoàn kết nội bộ. Giúp đỡ nhân dân. Kiên quyết chấp hành mệnh lệnh trên giao xuống. Khi đánh giặc thì làm cho toàn đội thấm thía tinh thần quyết chiến, quyết thắng. Gặp việc khó khăn thì cố tìm mọi cách giải

quyết đúng. Như thế là có tinh thần trách nhiệm

Đối với công an nhân dân, Chủ tịch Hồ Chí Minh khẳng định: “trung với nước, hiếu với dân” là bốn phạm thiên liêng vừa là trách nhiệm nặng nề vừa là danh dự của người chiến sĩ trong đạo quân quốc gia đầu tiên của nước ta. Trong bài nói chuyện tại trường công an trung cấp khóa 2, Người giảng giải: “Chính quyền nhân dân có hai lực lượng để bảo vệ nó: đó là quân đội và công an. Làm công tác chính quyền, ở công an hay ở quân đội, đều là làm đầy tớ cho nhân dân cả, vì chính quyền dân chủ có nghĩa là chính quyền do người dân làm chủ” [3, tr.269]. Người đã nhắc nhở: “Làm công an không phải làm “quan cách mạng”. Làm công an là để giữ trật tự an ninh cho nhân dân, xem xét tìm tòi âm mưu phản động làm hại nhân dân” [3, tr.269]. Người công an cách mệnh đối với tự mình, phải cần, kiệm, liêm, chính. Đối với đồng sự, phải thân ái giúp đỡ. Đối với chính phủ, phải tuyệt đối trung thành. Đối với nhân dân phải kính trọng, lễ phép. Đối với công việc phải tận tụy. Đối với địch phải cương quyết, khôn khéo. Đó là những yêu cầu mà Chủ tịch Hồ Chí Minh răn dạy lực lượng công an nhân dân.

Đối với thế hệ trẻ, Chủ tịch Hồ Chí Minh xác định muốn xứng đáng vai trò là người chủ tương lai của nước nhà thì trách nhiệm phải là học tập. Học tập với mục đích trong sáng đó là: Học để yêu tổ quốc, yêu nhân dân, yêu lao động, yêu khoa học, yêu đạo đức, học “để phụng sự Tổ quốc, phụng sự nhân dân, làm cho dân giàu, nước mạnh tức là làm tròn nhiệm vụ người chủ nước nhà” [5, tr.179].

Xác định nhiệm vụ của giới văn nghệ sĩ, nhà báo, những người làm công tác tuyên truyền, Chủ tịch Hồ Chí Minh chỉ rõ: “Văn hóa nghệ thuật cũng là một mặt trận. Anh chị em là chiến sĩ trên mặt trận ấy. Cũng như các chiến sĩ khác, chiến sĩ nghệ thuật có nhiệm vụ nhất định, tức là phụng sự kháng chiến, phụng sự Tổ quốc, phụng sự nhân dân trước hết là công, nông, binh” [3, tr.246].

Đối với trí thức, Người xác định: “Trí thức đáng trọng là trí thức hết lòng phục vụ cách mạng, phục vụ nhân dân” [4, tr.53]; “... là một bộ phận trong lực lượng cách mạng, trí thức có nhiệm vụ thi đua phụng sự Tổ quốc, phục vụ nhân dân” [6, tr.378]. Trong đội ngũ trí thức, một bộ phận rất quan trọng mà Chủ tịch Hồ Chí Minh đặc biệt quan tâm đó là đội ngũ giáo viên. Nói đến trách nhiệm của các thầy giáo, cô giáo, theo Người đó là một trách nhiệm rất vẻ vang, quan trọng vì nhiệm vụ của người thầy giáo, cô giáo là đào tạo ra thế hệ chủ nhân tương lai của dân tộc. Phẩm chất đạo đức cách mạng của thế hệ tương lai phụ thuộc rất lớn vào đạo đức của người thầy giáo, cô giáo. Chủ tịch Hồ Chí Minh cho rằng: “Trẻ em như cái gương trong

sáng, thầy tốt thì ảnh hưởng tốt, thầy xấu thì ảnh hưởng xấu, cho nên phải chú ý giáo dục chính trị tư tưởng trước, chính thầy giáo, cô giáo cũng phải tiến bộ về tư tưởng” [7, tr.269]. Do đó, Người yêu cầu các thầy giáo, cô giáo phải nhận rõ trách nhiệm của mình, phải luôn luôn đặt câu hỏi “Dạy ai?” và “Dạy để làm gì” từ đó mà tìm cách dạy. Trách nhiệm của người thầy giáo, cô giáo là phải đặt lợi ích của Tổ quốc, của nhân dân lên trước hết, trên hết, và trong bất kỳ hoàn cảnh nào cũng phải thực hiện tốt đường lối giáo dục của Đảng và Nhà nước, là đào tạo con em của nhân dân thành người công dân có ích cho Tổ quốc, đưa nền giáo dục nước nhà đạt trình độ tiên tiến của thời đại, đồng thời giải quyết tốt những vấn đề của thực tiễn Việt Nam. Người thầy giáo, cô giáo phải tin vào nhân dân, kính trọng sức mạnh của nhân dân. Chủ tịch Hồ Chí Minh nhắc nhở các thầy giáo, cô giáo: “phải gần gũi dân chúng. Các thầy giáo cũng như các trí thức khác là lao động trí óc. Lao động trí óc phải biết sinh hoạt của nhân dân, nếu chỉ giờ sách đọc thì không đủ. Phải yêu dân, yêu học trò, gần gũi nhau, gần gũi cha mẹ học trò” [6, tr.389]. Trách nhiệm của thầy giáo, cô giáo ngày nay không phải chỉ biết gõ đầu trẻ mà là thực hiện “trách nhiệm với nhân dân, đào tạo cán bộ ra phục vụ nhân dân” [6, tr.389]. Công việc cụ thể mà người thầy giáo phải làm là nâng cao dân trí, xóa nạn mù chữ, thực hiện giải phóng con người, phát triển con người toàn diện, đem tri thức của trường học áp dụng vào thực tiễn, phát triển kinh tế, xã hội nhằm nâng cao đời sống vật chất và tinh thần của người dân. Muốn vậy, bản thân người thầy phải thực sự say mê nghề nghiệp của mình, phải biết yêu thương học trò. Người thầy giáo phải biết yêu thương học trò bằng tình cảm sâu nặng như ruột thịt và được thể hiện phù hợp với từng lứa tuổi và cấp bậc khác nhau. Ở bậc tiểu học và mẫu giáo, người thầy giáo phải giành cho trò một tình yêu thương như tình yêu của cha mẹ đối với con cái. Chủ tịch Hồ Chí Minh căn dặn: Làm mẫu giáo tức là thay mẹ dạy trẻ. Muốn làm được thì trước hết phải yêu trẻ và “phải thương yêu các cháu như con em ruột thịt của mình” [5, tr.499]. Ở cấp đại học, trung học chuyên nghiệp thì thầy và trò phải dân chủ. Dân chủ nhưng “trò phải kính thầy, thầy phải quý trò, chứ không phải là “cá đối bằng đầu”” [5, tr.266]. Cùng với lòng yêu thương học trò, người thầy giáo còn phải thật thà yêu nghề. Theo Người thì thầy, cô giáo yêu nghề là phải có tinh thần khắc phục mọi khó khăn gian khổ để hoàn thành tốt nhiệm vụ được giao, đưa sự nghiệp giáo dục phát triển. Người luôn động viên các thầy giáo, cô giáo “Dù khó khăn đến đâu cũng phải tiếp tục thi đua dạy tốt và học tốt” [8, tr.507]. Đó cũng là trách nhiệm mà nhân dân giao phó cho người thầy giáo.

2.3. Nâng cao ý thức trách nhiệm thể hiện trong việc nắm vững đường lối, chính sách của Đảng và Chính phủ; thực hiện đúng đường lối quần chúng

Theo Chủ tịch Hồ Chí Minh thì đường lối, chính sách mà Đảng và Chính phủ đề ra đều trên cơ sở vì lợi ích của nhân dân, nhằm đem lại độc lập cho dân tộc, tự do, hạnh phúc cho nhân dân. Vì thế, công chức, viên chức phải nghiên cứu, hiểu thấu suốt và thấm nhuần những chính sách ấy nhằm đưa ra kế hoạch cụ thể, rõ ràng mà thực hiện cho phù hợp với hoàn cảnh thiết thực của đơn vị mình, địa phương mình. Công chức, viên chức phải lập kế hoạch rõ ràng, tỉ mỉ để đem chính sách của Đảng, của Chính phủ giải thích tuyên truyền cổ động cho nhân dân thấu hiểu và cùng ủng hộ chính sách, đường lối đó rồi thì đưa thực hiện chính sách ấy.

Muốn thực hiện được nhiệm vụ trên, Người dạy rằng cần phải thực hiện đúng đường lối quần chúng nghĩa là trong mọi công tác thiết thực của Đảng, của Chính phủ, cách lãnh đạo hoặc cách làm việc của cán bộ, công chức với nhân dân tốt nhất là phải “từ trong quần chúng ra, trở lại nơi quần chúng” hay “từ trong quần chúng ra, về sâu trong quần chúng”. Cách lãnh đạo, cách làm việc này tức là làm theo cách quần chúng.

Làm theo cách quần chúng là gom góp những ý kiến rời rạc, lẻ tẻ của quần chúng, phân tích nó, nghiên cứu nó, sắp đặt nó thành những ý kiến có hệ thống, rồi đem nó tuyên truyền giải thích cho quần chúng, làm cho nó thành ý kiến quần chúng và làm cho quần chúng giữ vững và thực hành ý kiến đó. Đồng thời, nhân lúc quần chúng thực hành, ta xem xét lại coi ý kiến đó đúng hay không. Rồi tập trung ý kiến, sáng kiến của quần chúng, phát triển những ưu điểm, sửa chữa những khuyết điểm, tuyên truyền giải thích làm cho quần chúng giữ vững và thực hành... Ngược lại, “Vì không biết gom góp ý kiến của quần chúng, kinh nghiệm của quần chúng, cho nên ý kiến của những người lãnh đạo thành ra lý luận suông, không hợp với thực tế” [2, tr.331]. Có nghị quyết, chính sách rồi thì “phải nghiêm ngặt kiểm tra, các địa phương phải kiên quyết thực hành những nghị quyết của Đảng. Kiên quyết chống lại cái thói nghị quyết một đường, thi hành một nẻo” [2, tr.307-308]. Do đó, “Đảng phải luôn luôn xét lại những nghị quyết và những chỉ thị của mình đã thi hành thế nào. Nếu không vậy thì những nghị quyết và chỉ thị đó sẽ hóa ra lời nói suông mà còn hại đến lòng tin cậy của nhân dân đối với Đảng” [2, tr.290].

Theo Chủ tịch Hồ Chí Minh, đi đúng đường lối quần chúng là phải “gần dân, học dân, gần bó với dân” để “nghe dân nói, nói dân hiểu, làm dân tin”, thực hiện nhiệm vụ của người cán bộ “nắm vững dân tình, hiểu rõ dân tâm, đảm bảo dân sinh,

nâng cao dân trí” chứ không được theo đuôi quần chúng. Người cán bộ phải biết lắng nghe những lời phê bình, chỉ trích từ dân, khuyến khích dân phê bình, phải biết cách trình bày, diễn đạt để giải thích cho dân hiểu chính sách của Chính phủ, đường lối của Đảng, tạo cho dân có niềm tin phấn khởi để thực hiện đường lối đó. Người cán bộ, đảng viên, công chức phải sâu sát, gắn bó với thực tiễn đời sống nhân dân để hiểu và quyết những vấn đề của thực tiễn đời sống nhân dân đặt ra.

2.4. Nâng cao ý thức trách nhiệm phải đi liền với việc chống các căn bệnh vô trách nhiệm theo nguyên tắc “xây phải đi đôi với chống”

Trong bài viết nói về “tinh thần trách nhiệm”, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã đối lập tinh thần trách nhiệm với những biểu hiện thiếu trách nhiệm, vô trách nhiệm như: Quan liêu, mệnh lệnh, chủ quan, hấp tấp, tự tư tự lợi. Trong đó, Người đặc biệt nhấn mạnh đến sự nguy hại của căn bệnh “quan liêu mệnh lệnh”. Chủ tịch Hồ Chí Minh chỉ rõ cho các cán bộ, đảng viên, công chức là làm việc với dân có hai cách. Cách một là làm việc theo cách quan liêu, cách hai là làm việc theo cách quần chúng.

Theo Người, làm việc theo cách quan liêu là: “Cái gì cũng dùng mệnh lệnh. Ép dân chúng làm. Đóng cửa lại mà đặt kế hoạch, viết chương trình rồi đưa ra cột vào cổ dân chúng, bắt dân chúng theo” [2, tr.333]. Người nhắc nhở: “Có nhiều cán bộ theo cách đó. Họ còn tự đắc rằng: làm như thế, họ vẫn “làm tròn nhiệm vụ”, làm được mau, lại không rầy rà. Họ quên rằng: Đảng ta và Chính phủ ta làm việc là làm cho dân chúng. Việc gì, cũng vì lợi ích của dân mà làm. Làm theo cách quan liêu đó, thì dân oán. Dân oán, dù tạm thời may có chút thành công, nhưng về mặt chính trị, là thất bại” [2, tr.333].

Người nhận xét nếu việc gì cũng theo cách quan liêu, cũng chỉ ra mệnh lệnh, thế là không chịu trách nhiệm trước nhân dân. Thế là đem hai chữ “mệnh lệnh” làm một bức tường để tách rời Đảng và Chính phủ với nhân dân, tách rời lợi ích của nhân dân với chính sách của Đảng và Chính phủ. Kết quả làm cho dân nghi ngờ, uất ức, bất mãn. Bệnh quan liêu mệnh lệnh mà nhiều cán bộ mắc phải là rất nguy hiểm. Người mắc bệnh này miệng thì nói “dân chủ” nhưng làm việc thì họ theo lối “quan chủ”. Miệng thì nói “phụng sự quần chúng”, nhưng họ làm

trái ngược với lợi ích quần chúng, trái ngược với phương châm, chính sách của Đảng và Chính phủ.

Như vậy, quan liêu là bệnh “xa rời thực tế, xa rời quần chúng, xa rời mục tiêu lý tưởng của Đảng”, hậu quả của nó là hỏng việc. Chủ tịch Hồ Chí Minh đã chỉ rõ, bệnh quan liêu là nguồn gốc của tham ô, lãng phí. Người viết: “Vì những người và những cơ quan lãnh đạo mắc bệnh quan liêu thành thử có mắt mà không thấy suốt, có tai mà không nghe thấu, có chế độ mà không giữ đúng, có kỷ luật mà không nắm vững. Kết quả là những người xấu, những cán bộ kém tha hồ tham ô, lãng phí. Thế là bệnh quan liêu đã áp ủ, dung túng, che chở cho nạn tham ô, lãng phí” [3, tr.357]. Kinh nghiệm cho thấy ở đâu có bệnh quan liêu thì ở đó chắc có tham ô, lãng phí; nơi nào bệnh quan liêu càng nặng thì nơi đó càng nhiều lãng phí, tham ô. Do đó, để tránh xảy ra tham ô, lãng phí, phải tẩy sạch bệnh quan liêu. Tẩy sạch quan liêu, tham ô, lãng phí sẽ làm cho mọi người nâng cao tinh thần trách nhiệm, tinh thần làm chủ, ý thức bảo vệ của công và giúp cho công chức, viên chức giữ gìn phẩm chất cách mạng, cần kiệm liêm chính, chí công vô tư, một lòng, một dạ phục vụ nhân dân, phục vụ cách mạng. Người xác định: “Đó là một nhiệm vụ quan trọng của mỗi người chúng ta” [3, tr.457].

3. Kết luận

Tư tưởng Hồ Chí Minh về nâng cao ý thức trách nhiệm bao hàm nhiều nội dung phong phú và sâu sắc, song có thể tạm quy về bốn nội dung như đã phân tích ở trên. Nội dung về nâng cao ý thức trách nhiệm theo tư tưởng Hồ Chí Minh là phải thực hiện đúng chính sách, đường lối của Đảng và Nhà nước, đi đúng đường lối quần chúng để hoàn thành nhiệm vụ. Nâng cao ý thức trách nhiệm phải hướng vào mọi đối tượng trong xã hội đặc biệt là công chức, viên chức phải gương mẫu đi đầu. Muốn nâng cao ý thức trách nhiệm của bản thân mỗi người trước hết cần phải nhận thức rõ và đầy đủ trách nhiệm của mình trong đó trách nhiệm lớn lao nhất, cao cả nhất là trách nhiệm với Tổ quốc, với nhân dân. Bởi lẽ, nâng cao ý thức trách nhiệm tức là thực hiện đúng vai trò xã hội của mỗi người trong các mối quan hệ xã hội nhất định mà trong các quan hệ xã hội đó thì quan hệ với Tổ quốc, với nhân dân phải được đặt lên hàng đầu.

Tài liệu tham khảo

- [1]. Hồ Chí Minh: Toàn tập, tập 4, NXB Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2011.
- [2]. Hồ Chí Minh: Toàn tập, tập 5, NXB Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2011.
- [3]. Hồ Chí Minh: Toàn tập, tập 7, NXB Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2011.
- [4]. Hồ Chí Minh: Toàn tập, tập 8, NXB Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2011.

- [5]. Hồ Chí Minh: Toàn tập, tập 9, NXB Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2011.
[6]. Hồ Chí Minh: Toàn tập, tập 10, NXB Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2011.
[7]. Hồ Chí Minh: Toàn tập, tập 12, NXB Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2011.
[8]. Hồ Chí Minh: Toàn tập, tập 15, NXB Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2011.

HO CHI MINH'S IDEAS ON ENHANCING RESPONSIBILITY OF PUBLIC EMPLOYEES

Abstract:

From the beginning of 1947, President Ho Chi Minh pointed out that the Democratic Republic of Vietnam “is the common servant of the people, from the president to the village. People are the owner, the government must be a servant. Today’s work is not about promotion, talent development. If the government harms the people, the people have the right to expel the government” [2, pp. 74-75]. This means that when the state agency fails to meet the aspirations and interests of the people, the people have the right to dismiss. As head of the Party and State, President Ho Chi Minh defines his role and responsibility in the power system. It is receiving the mandate of the people and people, the determination to fulfill the responsibility assigned by the Fatherland and people “like the soldier obeying the command of the people’s army in front of the battle” to make our country completely Independence, our people are completely free, building a Vietnam, peace, unity, independence, ethnicity, democracy and prosperity.

Keywords: Responsibilities, civil servants, officials.